

A high-contrast, black and white photograph of actor Marwan (Chico) Kenzari. He is shown from the chest up, looking directly at the camera with a serious, intense expression. His curly hair is dark and textured. He is wearing a dark, patterned shirt. His right arm is extended across the foreground, with his hand partially visible. The lighting is dramatic, coming from the side, highlighting the contours of his face and arm while leaving much of the background in deep shadow.

'SPEEL IK EEN VECHTER, DAN HEB IK HET LIJF VAN EEN VECHTER'

Of hij een ster wordt? Acteur
Marwan (Chico) Kenzari (30)
traint er wel voor.

tekst SARA BERKELJON foto's PABLO DELFOS

M

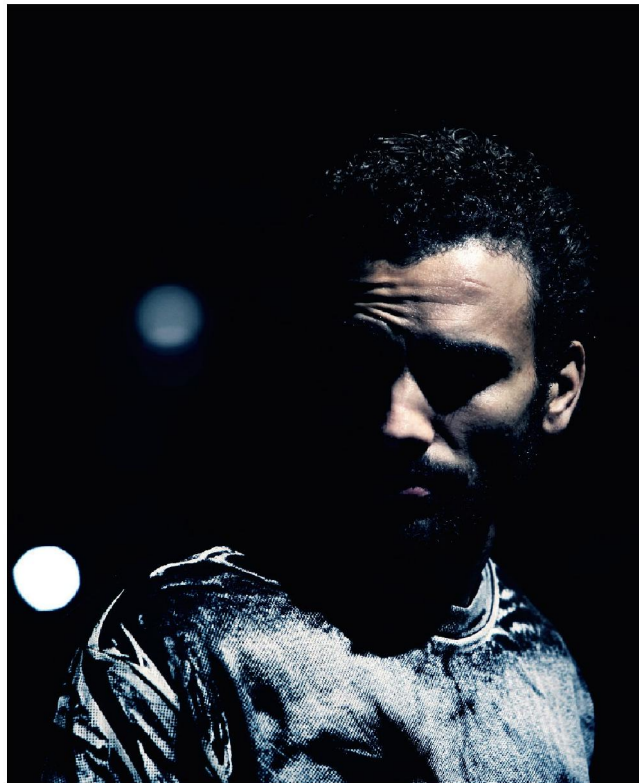
arwan Kenzari woonde twee maanden in een flat in de Utrechtse wijk Kanaleneiland. Hij had een gouden tand, liep in een Lacoste-trainingspak en leren jack, droeg Nike Air Max. Als hij gebeld werd door vrienden uit Amsterdam, of door zijn moeder, sprak hij met het straataccent van de criminele kickbokser Majid, hoofdfiguur in de speelfilm *Wolf*.

Ook was hij zeven kilo zwaarder dan anderhalf jaar daarvoor – geen vet, maar spiermassa. Het gevolg van een strikt trainingsregime. Per week vier dagen krachttraining en twee dagen vechtsport in combinatie met een dieet van kip, eieren, kip, tonijn en kip. In de drie maanden dat hij in Kanaleneiland woonde, kwam hij maar drie keer in zijn woonplaats Amsterdam.

Het gebeurt niet vaak dat Nederlandse acteurs zich voorbereiden volgens de methode van het Amerikaanse *method acting*. Maandenlange voorbereiding moet ertoe leiden dat de acteur één wordt met zijn rol – vraag maar aan Meryl Streep, Sean Penn (een van Kenzari's voorbeelden) of Daniel Day-Lewis (de laatste liet zich ter voorbereiding op de rol van Abraham Lincoln ook buiten de opnamen door een chauffeur rondrijden).

Kenzari (30) maakt er liever niet veel woorden aan vuil. 'Moet dit interview echt daarover gaan? Ik merk dat ik weerstand voel tegen het beantwoorden van vragen over mijn voorbereiding. Straks lijkt het of ik iets heel heftigs heb gedaan, terwijl het voor mij puur noodzakelijk was om Majid te kunnen spelen. Dat je de mogelijkheid krijgt een

**'IK MERK
DAT IK
WEER-
STAND
VOEL
TEGEN
HET
BEANT-
WOORDEN
VAN
VRAGEN
OVER MIJN
VOOR-
BEREIDING'**

rol te spelen die voor je wordt geschreven, is een gift. Als er in het script staat dat Majid het lijf van een vechter heeft, vind ik het mijn taak om te zorgen dat mijn lijf eruitziet als het lijf van een vechter.'

Daarmee is niet gezegd dat *Wolf*, die donderdag in première gaat, een film over vechten is. Er wordt in gevochten, maar de film gaat daar niet over, benadrukt Kenzari. *Wolf* is een misdaaddrama over een jongen die scooters steelt, tot zijn vechttalent wordt opgemerkt door zware criminelen. De film speelt zich af in een winters en regenachtig Kanaleneiland, een buitenwijk in Utrecht, maar het verhaal is dat van criminele straatjongeren in willekeurig welke Europese grote stad. Uitzicht op verbetering is er niet.

Wolf is de tweede speelfilm van productiemaatschappij Habbekrats. De eerste was *Rabat* in 2011, van dezelfde regisseur, Jim Taihuttu (toen samen met Victor Ponten). Ook in *Rabat* had Kenzari een van de grote rollen. Nasrdin Dchar, die voor zijn rol in *Rabat* een Gouden Kalf won, speelt in *Wolf* de doodzieke broer van hoofdpersoon Majid. Waar *Rabat* licht was – een zomerse roadmovie over drie vrienden die in een oude taxi naar Marokko rijden – is *Wolf* donker. Zowel in uiterlijk (de film is in zwart-wit gedraaid) als in thematiek.

Taihuttu en Kenzari zijn behalve acteur en regisseur ook goede vrienden; het idee voor *Wolf* ontstond tijdens het samen joggen. Taihuttu heeft al aangekondigd dat Kenzari ook in zijn derde film, over de Nederlandse poli-

tionele acties in Indonesië, een hoofdrol krijgt. 'Chico kan een ster worden', zegt Taihuttu. (Iedereen noemt hem Chico, een bijnaam die zijn vader hem vlak na zijn geboorte gaf.) Tijdens zijn stage voor de Toneelacademie speelde hij de hoofdrol in *Romeo en Julia* bij Het Nationale Toneel. Na zijn afstuderen, vier jaar geleden, werd hij meteen ingelijfd door Toneelgroep Amsterdam. Na rollen in *De laatste dagen* van Emma Blank van Alex van Warmerdam en *Loft* van Antoinette Beumer, is *Wolf* zijn eerste filmhoofdrol. 'Een wolf in gevangenschap', zegt Kenzari, dat is Majid. 'Letterlijk, de gevangenis, maar ook de gevangenschap van de straat. Of hij die gevangenschap zelf heeft gecreëerd, doet er niet toe – het is een gevangenis. Majid en zijn vrienden leven volgens de regels van de roedel, in strikte hiërarchie.'

Meestal is er in films over dit soort jongens een happy end, of in ieder geval een open eind, waardoor je denkt: het komt nog wel goed. In *Wolf* niet. 'Nee, het is geen hoopvolle film. In die onsympathieke, donkere wereld zijn er een paar luchtbelletjes: de moeder van Majid, zijn kleine broertje, het meisje. Zij staan voor kleine beetjes hoop. Het zou niet passen als er aan het einde van de film een enorme luchtbel langs kwam vliegen. Want aan de daden van Majid zitten consequenties. De dingen die hij kapot heeft gemaakt, blijven kapot.'

Kenzari praat niet meer met het accent van de straat. Hij praat eerder deftig, met een dictie die, als hij bijvoorbeeld het woord 'boom' zegt, doet denken aan Adriaan van Dis. Op tafel ligt een stapel gedichtenbundels, het beste van een aantal wereldberoemde dichters. Maar ook een dik verzaamd werk van Arthur Rimbaud, *Over de methode* van Descartes, een MacBook.

Tien minuten eerder, voor de deur van zijn Amsterdamse bovenwoning: 'Ik heb echt een enorme kutdag.' Kenzari wilde boodschappen doen (voor het interview) en liet zijn iPhone vallen. Scherm in honderd stukjes, schade 200 euro. Hij zucht en plukt een stukje glas uit het scherm. 'Dat geld heb ik toch helemaal niet? Nee, er zat geen hoesje om. Er is jaren nagedacht over dit design, dan is het toch zonde om er zo'n lelijk hoesje omheen te doen?'

'Twee dagen per week werkt Kenzari in een kledingzaak, Acne Studio in Amsterdam. Voor het geld. 'Misschien dat ik tussen projecten door WW kan krijgen, maar ik ben te lui om dat te onderzoeken. En een bijbaan is ook gewoon goed. Acteurs in Parijs, New York en Londen hebben soms wel drie bijbaantjes om te kunnen acteren. Mijn inkomen bij Acne is net genoeg om de huur te dekken. Ik ben ook niet zo handig met geld. Als ik nu 300 euro heb, leg ik dat niet apart. Dan denk ik: laten we uit eten gaan en wat een toffe hoed. En de volgende maand denk ik: shit, waarom is mijn geld ook alweer op? O ja, die hoed. En dan zet ik die hoed op.' In het appartement hangt niks aan de muren, in de woonkamer staat alleen een tweezitsbank, houten kist en beeldbuis-tv. Net verhuisd? Fout. 'Ik woon hier al drie jaar', zegt Kenzari, geamuseerd-verbaasd door de vraag. 'Een vriendin van me noemt het hier Zagreb.'

Twee jaar geleden, anderhalf jaar voor het begin van de op-

namen van *Wolf*, begon Kenzari met trainen. Financiering was er nog niet, een script evenmin. Op de sportschool kwam hij Arie Boomsma tegen, die hij vaag kende. 'Arie vroeg me om een keer met hem mee te trainen. Ik heb acht maanden vier of vijf keer per week met hem getraind. Hij is voor mij een oudere broer geworden. Ik kon bij hem terecht als iets me dwarszat, of dat nou liefde was of werk, als mijn gemoedstoestand me in de steek liet. Tussen de oefeningen door voerden we filosofische gesprekken over de omgang met tegenslagen.'

Na die acht maanden was Kenzari 'redelijk fit'. Toen kwam Herman Debrat, oud-bodybuilder en krachttrainer van olympische judoka's, erbij. Hij legde Kenzari een gericht train- en eetregime op. 'Alles draait om discipline. Natuurlijk moest ik iets omzetten, want op een gegeven moment heb je geen zin meer in zes keer per dag een maaltijd. Ik werd wakker met alleen zin in een bakje fruit, maar ik at vijf eieren met brood. Eten deed ik voor de film, niet omdat ik zin had in eten.'

In die periode woonde je vier maanden in Parijs. Jim Taihuttu zag je aan het eind van die periode en zei dat je leek op 'een soort dikke shoarmaboer'. 'Ik had ook een hele lange baard laten staan. Jim zei: je bent Chico niet, maar een gast die Chico heeft opgegeten. Parijs was een lastige periode. Ik ging erheen met een te romantisch beeld van hoe die maanden eruit zouden gaan zien.'

Hoe zag je het voor je? 'Als je aan Parijs denkt, is het al

CV

Marwan (Chico) Kenzari

16 januari 1983

Geboren in Den Haag

2005 Theatervooropleiding De Nieuw Amsterdam

2008 Stage bij het Nationale Toneel, rol Romeo in *Romeo en Julia*

2009 Afgestudeerd aan Toneelacademie Maastricht

2009 Rol in *De laatste dagen* van Emma Blank van Alex van Warmerdam

2009-2012 In dienst als acteur bij Toneelgroep Amsterdam

2010 Filmrol in *Loft*

2011 Filmrol in *Rabat*

2013 Te zien in *Lorca's Bloedbruiloft* bij Toneelgroep Amsterdam

2013 Hoofdrol in *Wolf*

'IK KWAM DAAR EN DE REALITEIT WAS DAT HET VEEL REGENDE, EN IK BEN NIET GOED MET REGEN

snel romantisch. Ik had hier in Nederland Franse les gevolgd en ging erheen met het idee een baantje te vinden. En als ik geen werk zou vinden, zou ik zelfstudie doen, mijn Frans verbeteren. Ik kwam daar en de realiteit was dat het veel regende, en ik ben niet goed met regen. Ik heb alles geprobeerd: horeca, boekhandels, groenteboertjes, kledingwinkels, theaters, zelfs een bloemiste, maar niks lukte. En ik was veel te onrustig in mijn hoofd om thuis in mijn eentje mijn grammaticaboeken te bestuderen. Na drie weken was die onrust er nog steeds. De kern van die periode was: eenzaamheid. Parijs is fantastisch mooi, maar het kan ook een harde stad zijn. Ik zat in mijn eigen hoofd. En verder eten, trainen, eten, lezen, wandelen, eten, trainen.

Wat miste je het meest? 'Mijn vrienden. Het flirten in het Nederlands. Ik kwam er in Parijs gewoon niet tussen, op geen enkel vlak. Dat is niet erg. Iemand zei een keer tegen mij, en het is een stomme clichématige zin, maar die iemand zei: geen glans zonder wrijving. Dat is hoe ik het zie.'

Ook op het moment zelf? 'Het was ergens goed voor, dat wist ik ook toen al. Maar ik was natuurlijk best teleurgesteld. Natuurlijk wilde ik op een van die bruggen een knap Frans meisje tegenkomen. Maar de romantiek verliest het van de realiteit. Dat is hier ook, dat is overal.'

Na Parijs moest het vet worden weggetraind. 'Zonder spiermassa te verliezen – dat is het idee. Als je een vechter bent en je bent in *shape*, dan ben je écht droog, helemaal strakgetrokken. Dan zit er geen vet op je lijf. Dat is wat ik in mijn hoofd had. Dat lukte niet helemaal, maar als ik het nu terugzie, ben ik blij met hoe het eruitziet. Het klopte. Majid komt in het verhaal net uit de gevangenis. Ik sta nu op de

cover van *Men's Health*, en die foto's zijn zeven maanden later gemaakt. Daar ben ik droger, meer op mijn oude gewicht.'

Je zegt dat je geen nadruk op de training voor Wolf wilt leggen, maar je staat deze maand wel shirtloos op de cover van *Men's Health*. 'Het is veel beter als mensen naar Wolf kijken en níét weten hoe ik me op die rol heb voorbereid. *Men's Health* gaat over mij als sportief persoon, want het sporten heb ik volgehouden. Ik ben het als acteur van 30 verplicht om fit te zijn, vind ik. Het is tof als mijn vader vraagt wanneer dat blad verschijnt. Hij is de belangrijkste man in mijn leven, iemand van weinig woorden, maar als hij zegt dat hij het wil kopen, weet ik dat hij hij trots is. En het is ook tof om op de cover van *Men's Health* te staan. Ik heb er hard voor gewerkt.'

Zijn ouders waren in Tunesië buurmeisje en buurjongen. Hun vaders werkten voor de spoorwegen en kregen een huis van de Franse overheid. Die huizen stonden naast elkaar. Zijn vader kwam via een Duits autobedrijf en verschillende amateurclubs (hij voetbalde op vrij hoog niveau) uiteindelijk in Den Haag terecht. Zijn moeder volgde later. Kenzari en zijn oudere zus groeiden op in de Schilderswijk, een jeugd die 'fijn' was en zonder grote conflicten verliep. De zomers bracht het gezin door in Tunesië. 'De hele zomervakantie, en vaak nog twee weken langer, als dat mocht van school. Als kind is twee maanden een eeuwigheid. Ik voel me een Tunesiër. Dat ben ik. Mijn hardware is Tunesisch, mijn software is westers.'

Kenzari praat graag over zijn familie, een familie van jagers (vandaar dat Kenzari iets met wolven heeft – hij is van plan er een te laten tatoeëren) en verhalenvertellers. De hoofdpersoon in *Wolf* heet Majid. Kenzari bedacht de naam, het is een eerbetoon aan zijn oom van moeders kant. 'Tijdens het filmen van *Rabat* droomde ik vaak over hem, hoewel hij al twaalf jaar dood is. Het waren angstige dromen, waarin hij me vroeg hem te komen vergezellen. Ik werd badend in het zweet wakker. Dit vertelde ik aan mijn moeder. Noord-Afrika zit vol verhalen, vol theorieën – dat is interessant, het houdt de cultuur levendig. Mijn moeder zei: je bent al zes jaar niet in Tunesië geweest, je moet naar zijn graf. Ze had

ook kunnen zeggen: joh, *whatever*, dat was een nachtmerrie. Maar ze komt met zo'n mooie, spirituele verklaring. Dat vind ik bijzonder.'

Die oom Majid was een beer van een kerel, een mythisch figuur, hoofdpersoon in vele familie verhalen. Zo vocht hij minutenlang met een wild zwijn. En zo ging hij als voetbalkeeper tijdens penalties óp de lat staan, om daarvandaan naar beneden te duiken. 'Hij is tragisch aan zijn eind gekomen. Hij kreeg een groot autoongeluk. Vanaf dat moment ging hij er geestelijk op achteruit. Zijn liefdesleven bestond uit tegenslagen. En toen zijn moeder overleed, mijn oma, de kern van de hele familie, was het klaar. Dat

verlies was de emotionele druppel. Een paar weken daarna is hij gevonden, in zijn eentje op een matrasje in zijn huis. Die combinatie van tragiek en heroïek vond ik zo krachtig, ik wil niet dat hij in vergetelheid raakt. Daarom moest de hoofdpersoon Majid heten.'

Het is een verrijking om uit twee culturen te kunnen putten, zegt Kenzari. 'Als ik daar ben, verwonder ik me over hoe dicht de mensen bij de dood staan. De dood is er een onderdeel van het leven. Zelf ben ik er ontzettend bang voor, ik wil 112 worden. Omdat ik nog zeven miljoen keer met een vrouw wil zoenen, omdat ik nog zeven miljoen keer de zon wil zien opkomen. Ik wil het liefst zo oud worden dat ik op een gegeven moment een sequoiaboom word. Dat is geen grap. Ik wil zo oud worden, dat mensen zeggen: huh, wat is dat? Een boom? Nee, dat is Chico, maar die is gewoon heel oud. Ik wil dan ook mijn klein-klein-kleinkinderen zien rondlopen. Zo'n mediterrane, grote familie, op een veranda – wie wil dat niet? Al voel ik er ook wel voor om een stokoude herder te worden, met drie schapen en een blinde hond.'

De bedoeling was dat hij voetballer zou worden, de grote wens van zijn vader. Maar bij tweede divisie landelijk hield het op, anderen waren beter. Na zeven jaar over zijn havo te hebben gedaan, schreef hij zich in voor een talenopleiding aan de hogeschool, 'want 98 procent van de studenten was vrouw'. Hij begon met acteren omdat een vriendinnetje hem opgaaf voor een toneelauditie. 'Ik had *Good Will Hunting* gezien en riep dat ik acteur zou worden in New York, maar ik deed niks.' Tot die auditie, waarna hij via een paar tussen-

stations op de Toneelacademie in Maastricht terecht kwam. 'Op de Toneelacademie heb ik van alles ontdekt: poëzie, schilderkunst, fotografie, muziek. Dingen die me daarvoor nooit hadden bereikt.'

En als je zoiets ontdekt, duik je er dan meteen helemaal in? Lacht. 'Ik heb deze boeken niet voor jou geprepareerd, als je dat bedoelt.' (Wijst naar alle dichtbundels op tafel.) 'Ik vind het leuk om boeken op tafel te hebben liggen, en naast mijn bed. Af en toe sla ik zo'n boek open en lees ik erin. Maar ik ben geen Descartes-kenner, ofzo. Het hoofd moet ook ruimte hebben om te lezen. Je ziet hier overal boeken, maar...' **Je hebt ze niet allemaal gelezen.** 'Absoluut niet. Ik zie een boekenkast als een wijnkelder. Sommige boeken moeten rijpen. Ik koop soms een boek omdat het goed voelt, terwijl ik weet dat ik het pas over tien jaar ga lezen. Als ik niet gelukkig ben, als de liefde me dwarszit, ben ik vaak niet in staat om te focussen.'

Zit de liefde je vaak dwars? Denkt even na. 'Het zit me niet zozeer dwars, maar het beweegt me altijd. Ik ben er vrijwel altijd door in beweging.'

Wat houdt dat in? Aarzelt. 'Een vriend van mij, Willem de Bruin van *The Opposites*, heeft een track opgenomen met de titel *Sukkel voor de liefde*. Dat ben ik. Het zijn niet veel vrouwen, maar...' Dan: 'Grappig hoe ik nu zit te aarzelen, omdat ik weet dat dát er ligt.' Wijst op opnameapparaat.

Arie Boomsma zei: Chico kan zichzelf heel verliefd maken. 'Ik heb het daar met hem wel eens over gehad, en het is echt niet zo dat ik het léúk vind. Niemand vindt het leuk om aangeraakt te worden door de liefde en dan te merken dat het niet werkt.'

Val je op onbereikbare vrouwen? 'Ik val op niet-makkelijke vrouwen. Eh, maar wat wil ik hier nou echt over zeggen? Vrouwen houden me al-tijd bezig. Dat is waar het op neer komt.' Slaat met vlakke hand op stapel gedichtenbundels. 'Het is niet voor niets dat dit er bijna allemaal over gaat. Ik wil niet quasi-interessant doen, ik wil dat romantische niet gaan zitten etaleren. Ik wissel niet snel. Maar ik ben altijd in de ban van een vrouw.'

Nu ook? Lange stilte. 'Het is een lastig onderwerp.'

Volgens je vrienden ben je geen versierder. Ze noemen je serieus. 'Ik háát dat woord. Ik ben wel flirterig. Volgens mij héél flirterig, voor zover je dat over jezelf kunt zeggen. Maar dat moet je er niet in zetten, want dat vind ik zo'n domme uitspraak. Ik ben flirterig, pfff. Een héle domme uitspraak. Dat is iets wat je in zo'n dom blad leest, en waarvan je denkt: hou je bek, met je ik ben flirterig. *Let them be the judge of that*, zeg dat niet zelf. Serieus, serieus – ik vind het leuk om met vrouwen bezig te zijn. Ik ga zonder schuld de arena in. Als je dat doet, in de liefde, kan dat iets heel moois opleveren. Of het gaat heel erg mis. Ja, misschien zijn mijn vrouwen wel onbereikbaar.' Stilte. 'Mijn vrouwen, ooo-ooh. Hahaha. Ik ben zelf ook niet makkelijk, hoor. Ik ben niet iemand die tijdens het uitgaan een meisje oppikt. Daar geloof ik niet in. Alle meisjes met wie ik ben geweest, en dat zijn er niet veel, betekenen iets voor mij. Op allemaal ben ik ooit heel trots geweest en van allemaal ben ik ooit heel gelukkig geworden. En héél erg ongelukkig, natuurlijk.'